

РЕШЕНИЕ

№ 2834

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6962** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК.

Образувано е въз основа на Решение № 5156 от 16.05.2023 г. по адм. дело № 7978/2022г. по описа на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ в отменената част на Решение №1004/18.02.2021г. по адм.д.№ 8021/2019г. на АССГ, поправено с Решение №519/31.01.2022г. на АССГ по адм.д. №8021/2019г. в частта, в която е обявен за нищожен Ревизионен акт №Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г. на органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] за установените задължения за 2013г. в размер на 1 702,44лева и съответните лихви, за 2014г. в размер на 11 412,11 лева и съответните лихви и за 2015г. в размер на 5 134,98лева и съответните лихви, както и в частта на присъдените разноски. В посочените отменени части на решението на АССГ делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Образувано е по жалба от Б. С. П., ЕГН [ЕГН] против Ревизионен акт № Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност Началник сектор и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 628/09.04.2019г. на Директор Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се прави оплакване, че издаденият ревизионен акт е неправилен поради противоречие на материалния закон, съществени нарушения на административно производствените правила и необоснован на доказателствата по преписката.Излагат

се подробни аргументи в подкрепа на оплакванията. На основание изложеното се иска от съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в потвърдената му част. Моли съда да се произнесе по възражението за давност, като същото е обективизирано в допълнение към жалба вх.№94-Б-33/04.02.2019г., адресирана до Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., заведено с вх.№23-22-287#1 от 07.03.2019г. на НАП, Дирекция ОДОП [населено място].

В с. з. жалбоподателят се представлява от адв. И., като поддържа жалбата, моли съда да отмени РА в оспорената част като незаконосъобразен и да уважи жалбата. Претендира разноски по списък.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на разноски по списък.

Административен съд - София град, в настоящия състав, след като обсъди фактите по делото и закона, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221718001754-020-001 от 23.03.2018 г., връчена лично на ревизираното лице на 07.06.2018 г., изменена със ЗВР №Р-22221718001754-020-002 от 30.08.2018 г. и ЗВР №Р-22221718001754-020-003 от 05.10.2018 г., е възложено извършването на ревизия на Б. С. П. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2015 г. Горните заповеди са издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221718001754-092-001 от 07.12.2018 г., който е връчен лично на ревизираното лице на 12.12.2018 г. Не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221718001754-091-001 от 09.01.2019 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и от Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен лично на лицето на 21.01.2019 г.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на Б. С. П., са извършени процесуални действия, описани в констативната част на РД. Установено е, че през ревизираните периоди жалбоподателят е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, със статут на семейно положение – неженен.

С Протокол №1228430 от 29.10.2018 г., към настоящото производство са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка по установяване на факти и

обстоятелства за периодите от 2012 г. до 2014 г., приключила с Протокол №П-04000615159653-073-001 от 22.12.2015 г., както и такива, събрани в хода извършени проверки, приключили с протоколи №ПФ-22221816000374-ДПП-001 от 23.03.2018 г. и №ПФ-22221816000374-073-001 от 28.03.2018 г.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията на лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221718001754-040-001 от 09.10.2018 г. В отговор от него са представени погасителен план и разписка за предоставени на 05.11.2010 г. 22_000,00 лв., договор за паричен заем от 07.10.2010 г., разписка за получени 45_000,00 лв., квитанции от приходен касов ордер №15/20.07.2011 г., №35/05.04.2012 г., №71/08.09.2013 г., №100/10.09.2014 г. 2 разписки за получени суми в размер на 60_000,00 лв., погасителен план и разписка за получени на 02.07.2013 г., разписка за получени 35_000,00 лв., договори за заем. Според представени писмени обяснения на 07.10.2010 г. от Т. Л. П. с ЕГН [ЕГН] е предоставен паричен заем в размер на 10_000,00 лв. На 01.12.2010 г. от неговата майка Д. В. П. са му предоставени средства в размер на 22_000,00 лв. с произход банков кредит за започване на малък бизнес. Т.к. не е успял да развие бизнеса предоставените от баба му В. П. на 25.03.2011 г. 45_000,00 лв., е предоставил като финансови помощи за срок от 7 години на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД. На 31.03.2012 г. е получил заем в размер на 60_000,00 лв. собствени спестени средства от неговите баба и дядо В. и В. Ц., от които 41_639,29 лв. е предоставил като финансова помощ за 7 години на представляваното от него дружество, дружествените дялове на което са придобити безвъзмездно от Х. И. П. на 20.11.2011 г. Получените от майка му чрез отпуснат банков кредит на 05.09.2013 г. и на 01.09.2014 г. съответно 27_000,00 лв. и 35_000,00 лв. са предоставени за оборотни средства за срок от 5 години на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД. Ревизираното лице е изразило желание така представените документи да бъдат взети предвид като доказателство за произхода на предоставените от него суми на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД. В хода на проверката, приключила с Протокол №ПФ-22221816000374-073-001 от 28.03.2018 г., са изпратени искания за представяне на документи и предоставяне на информация от други органи и трети лица. Направени са запитвания до дружествата за комунални услуги относно платени от ревизираното лице суми за топлоенергия, ел. енергия и вода, както и до дружествата за доставка на мобилни услуги. От търговските банки в страната е изискана информация относно наличие на открити от жалбоподателя банкови сметки, движение и наличности по тях, наличие на закупени и продадени ценни книжа. Установено е, че лицето има открити банкови сметки в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ДСК ЕАД и „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД с установени начални и крайни салда по тях.

В представените писмени обяснения вх. №17-94-02-11 от 19.02.2016 г. Б. П. е декларирал, че за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2015 г. е издържан и осигуряван от родителите си, които са поемали разходите за прехрана, консумативи и почивка. Има 4 -5 пътувания до Република С. за по един ден престой и разноските са поемани от неговия баща. Същият му е осигурявал и безвъзмездно парични средства за издръжка между 300,00 лв. и 600,00 лв. месечно. Не е полагал личен труд за ревизираните периоди, поради което не е получавал и доходи.

Установено, че на представляваното от Б. П. „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС и ЗКПО за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., приключила с РА №Р-04000615000790-091-001/18.08.2016 г.

От приобщения в настоящото производство Протокол №П-04000615159653-073-001 от 22.12.2015 г. е установено, че за проверяваните периоди от Б. П. са предоставени средства за хранене касата на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД както следва: 146_000,00 лв. за 2014 г., 53_000,00 лв. за 2015 г. и 124_917,88 лв. за предходни години. От внесените средства на собственика са възстановени 14_000,00 лв. и салдото към 30.09.2015 г. на счетоводна сметка 492 Сметка на собственика е кредитно в размер на 309_917,88 лв.

Установено е, че на 20.11.2011 г. е вписана промяна в Търговския регистър на Агенцията по вписванията, отнасяща се извършено прехвърляне на дружествен дял на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД на стойност 5_000,00 лв. от Х. П. на ревизираното лице.

При направена справка в Агенцията по вписванията за имотното състояние на лицето е установено, че е извършвало покупки на недвижими имоти, находящи се в [населено място], документирани с Нотариален акт №63, том 12, дело 1639 от 10.12.2015 г. и Нотариален акт №84, том 12, дело 1640 от 10.12.2015 г. и заплатена продажна цена в размер на общо 9_900,00 лв.

В хода на процесното производство са изготвени искания до лицата, предоставили заеми и парични средства на ревизираното лице – Т. Л. П., Д. В. П., В. Я. Ц. и В. В. Ц.. До приключване на ревизията от горните лица не са предоставени доказателства по връчените им искания. Въпреки това са направени проверки в информационния масив на НАП относно декларираните от тези лица данни за получавани доходи и осигуряване, въз основа на които органите по приходите са кредитирали твърденията на ревизираното лице за получени суми от изброените лица.

Ревизиращият екип е изискал от лицето декларации на основание чл. 124, ал. 3 от ДОПК относно източниците на доходи, приходи и други финансираня за периодите от 2012 г. до 2015 г.

Изготвено е Уведомление №Р-22221718001754-113-001 от 09.10.2018 г. по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което лицето е известно, че основата за облагането му с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е предоставен 14-дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище. Едновременно с Уведомлението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено и Уведомление по чл. 17, ал. 1 т. 2 от ДОПК изх. №Р-22221718001754-139-001 от 09.10.2018 г. и ИПДПОЗЛ изх. №Р-22221718001754-040-001/09.10.2018 г.

Въз основа на събраната информация за отделните ревизирани периоди е направена съпоставка между реализираните от жалбоподателя доходи и извършените разходи.

За определяне на основата за облагане с данък, ревизиращият екип е взел предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122 ал. 2 т. 1 - 16 от ДОПК, а именно: по т. 3 – движение и остатъци по банковите сметки, по т. 4 – официалните документи и документите с достоверни данни, по т. 8 – брутните приходи/доходи, по т. 14 – обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение и по т. 16 – други доказателства, които могат да послужат при определянето на основата.

Ревизираното лице е посочило налични парични средства към 01.01.2012 г. в размер на 31_930,71 лв. Като произход на същите жалбоподателят е декларирал предоставени му средства от неговите родители След съпоставка на получените и декларирани доходи е установено, че ревизираното лице е могло да притежава декларираните разполагаеми налични парични средства към 01.01.2012 г. в размер на 31_930,71 лв. Т.е. от органите по приходите сума в този размер е приета като начална разполагаема сума за първия ревизиран период – 01.01.2012 г.

При извършване на съпоставка между доказаните доходи и направените разходи за 2012 г. при начална разполагаема сума на парични средства в размер на 31 930,71 лв., като доходи за периода ревизиращият екип е отразил 5 400,00 лв. предоставени от неговия баща и получени парични средства от неговите баба и дядо в размер на 60 000,00 лв. – общо доходи за 2012 г. в размер на 65 400,00 лв. Като разход са отразени суми за издръжка и живот в размер на 5 400,00 лв. /за покриване на които са признати 5 400,00 лв. в приходната част на съставената таблица, предоставени от бащата на ревизираното лице/, платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др. /погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1 944,00 лв. и предоставени средства за финансиране на дейността на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД в размер на 31_523,88 лв. – общо разходи в размер на 38 867,88 лв. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2012 г. са в размер на 101, 35 лв., а в края на ревизирания период в размер на 3_687,75 лв.

След съпоставка на сбора от получените доходи и сбора от направените разходи органите по приходите не са установили превишение на извършените разходи над получените доходи.

За 2013 г. при начална разполагаема сума в размер на 57920,53 лв. като доходи органите по приходите са приели 5400,00 лв. предоставени от неговия баща за издръжка, получени парични средства от неговата майка в размер на 27000,00 лв. Или общо постъпления за 2013 г. в размер на 32400,00 лв. Като разход са отразени суми за издръжка и живот в размер на 5400,00 лв., платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др. /погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1944,00 лв. и предоставени средства за финансиране на дейността на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД в размер на 102894,00 лв. Или общо разходи в размер на 110238,00 лв. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2013 г. са в размер на 431,40 лв., а в края на ревизирания период в размер на 1438,30 лв.

След съпоставка на сбора от получените парични постъпления и сбора от направените разходи органите по приходите са установили превишение на извършените разходи над получените доходи - недостиг в размер на 17024,37 лв. Същият е приет за укрити доходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а размерът му – за данъчна основа за облагане за данъчен период 2013 г. Върху така определената данъчна основа е установен размер на дължимия данък, възлизащ на 1702,44 лв. и са определени лихви за забава в размер на 811,73 лв.

За 2014 г. при начална разполагаема сума в размер на 0,00 лв. като доходи за периода ревизиращият екип е приел 5400,00 лв., предоставени от неговия баща за издръжка и живот, и получени парични средства от неговата майка в размер на 35_000,00 лв. Или общо приходи за 2014 г. в размер на 40400,00 лв. Като разход са отразени суми за

издръжка и живот в размер на 5400,00 лв., платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др./погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1944,00 лв. и предоставени средства за финансиране на дейността на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД в размер на 357500,00 лв. Или общо разходи в размер на 364844,00 лв. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2014 г. са в размер на 1438,30 лв., а в края на ревизирия период в размер на 2615,40 лв.

След съпоставка на сбора от получените постъпления и сбора от направените разходи органите по приходите са установили превишение на извършените разходи над паричните постъпления - недостиг в размер на 325621,10 лв. Същият е приет за укрити доходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а размерът му – за данъчна основа за облагане за данъчен период 2014 г. Върху така определената данъчна основа е установен размер на дължимия данък, възлизащ на 32562,11 лв. и са определени лихви за забава в размер на 12217,14 лв.

За 2015 г. при начална разполагаема сума в размер на 0,00 лв. като постъпления за периода ревизирият екип е приел 5400,00 лв. предоставени от неговия баща за издръжка и живот. Или общо постъпления за 2015 г. в размер на 5400,00 лв. Като разход са отразени суми за издръжка и живот в размер на 5400,00 лв., платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др. /погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1944,00 лв., разходи за придобивания на недвижимо имущество в размер на 9900,00 лв. и предоставени средства за финансиране на дейността на „БСД-КОРЕКТ“ ЕООД в размер на 75000,00 лв. Или общо разходи в размер на 92244,00 лв. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2015 г. са в размер на 2615,40 лв., а в края на ревизирия период в размер на 12621,24 лв.

След съпоставка на сбора от получените доходи и сбора от направените разходи органите по приходите са установили превишение на извършените разходи над получените доходи - недостиг в размер на 96849,84 лв. Същият е приет за укрити доходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а размерът му – за данъчна основа за облагане за данъчен период 2015 г. Върху така определената данъчна основа е установен размер на дължимия данък, възлизащ на 9684,99 лв. и са определени лихви за забава в размер на 2647,62 лв.

Общо установеният с РА данък за довносяне е в размер на 43 949,54 лв., ведно с лихви в размер на 15 676,49 лв.

Срещу така издадения ревизионен акт е подадена жалба до Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място]. Същият се е произнесъл по нея с Решение № 628/09.04.2019г. С решението оспореният акт е потвърден в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2013г, като оспореният акт е изменен както следва:

- установения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 32562,11 лв. е определен на 11412,11 лв., ведно със съответните лихви;

- установения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 9684,99 лв. е определен на 5134,98 лв., ведно със съответните лихви.

С Решението жалбата на Б. П. е оставена без разглеждане като недопустима, тъй като за период 2012г. съгласно РА задължения не са установени.

На 25.04.2019г. Б. С. П. депозира жалба срещу Ревизионен акт №Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г. в частта, в която не е отменен с Решение №628/09.04.2019г. на Директор на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. По жалбата е образувано адм.д. №8021 по описа на АССГ за 2019г. По искане на жалбоподателя е допусната и назначена ССЧЕ, приета и неоспорена от страните.

С Решение №1004/18.02.2021г. на АССГ, постановено по адм.д.№8021/2019г е обявен за нищожен РА №Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г на органи по приходите при ТД на НАП [населено място], същото е поправено по реда на чл.175 АПК с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №519/31.01.2022г. на АССГ по адм.д.№8021/2019г относно данъчните периоди и размера на установените задължения както следва: обявява нищожността на РА №Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г на органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден и изменен с решение №628/09.04.2019г на Директора на Дирекция ОДОП С., а именно: за установени допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2012г до 31.12.2015г общо в размер на 59629,03лв в т.ч. 43 949,54лева главница и лихви 15 679,49 лева по жалба на Б. С. П..

С Решение №5156 от 16.05.2023г. на ВАС, Първо отделение, постановено по адм.д.№7978/2022г. върховният административен съд Обезсилва Решение №1004/18.02.2021г ВАС ОБЕЗСИЛВА решение № 1004/18.02.2021 г. на Административен съд, С. град, постановено по адм. дело № 8021/2019 г., поправено с решение № 519/31.01.2022 г. на Административен съд, С. град по адм. дело № 8021/2019 г. в частта, в която е обявен за нищожен ревизионен акт № Р-22221718001754-091-001/09.01.2019 г. на органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] по отношение на задължения по ЗДДФЛ за ревизирания период на 2012 г. и по отношение на задълженията по ЗДДФЛ за 2014 г. в размер над 11 412.11 лева и съответните лихви и за 2015 г. - в размер над 5 134.98 лева и съответните лихви и ОТМЕНЯ решение № 1004/18.02.2021 г. на Административен съд, С. град, постановено по адм. дело № 8021/2019 г., поправено с решение № 519/31.01.2022 г. на Административен съд, С. град по адм. дело № 8021/2019 г. в останалата част, в която е обявен за нищожен ревизионен акт № Р-22221718001754-091-001/09.01.2019 г. на органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] за установените задължения за 2013 г. в размер на 1 702.44 лева и съответните лихви, за 2014 г. в размер на 11 412.11 лева и съответните лихви и за 2015 г. в размер на 5 134.98 лева и съответните лихви, както и в частта на присъдените разноски. Със същото решение делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд в тази част.

В изпълнение указанията на ВАС по адм.д. №6962/2023г. на АССГ и с оглед разпределената доказателствена тежест на ответника да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, съдът е уважил доказателственото искане на ответника и с протоколно определение от 24.10.2023г. е допусната и назначена СТЕ със задачи: 1. Бил ли е валиден към момента на подписването електронният подпис от типа detached на Р. Г. Я. към електронния документ ЗВР №Р-22221718001754-020-001 от 23.03.2018г., 2. Бил ли е валиден към момента на подписването електронният подпис от типа detached на Р. Г. Я. към електронния документ Заповед за изменение ЗВР №Р-22221718001754-020-002 от 30.08.2018г ; 3. Бил ли е валиден към момента на подписването електронният подпис от типа detached на Р. Г. Я. към електронния документ Заповед за изменение ЗВР №Р-22221718001754-020-003 от 05.10.2018г; 4. Били ли са валидни към момента на подписването електронните подписи от типа detached на Т. Д. И. и Е. Д. Беков към електронния документ Ревизионен доклад № Р -22221718001754-092-001 от 07.12.2018г, 5. Били ли са валидни към момента на подписването електронните подписи от типа detached на Т. Д. И. и Р. Г. Я. към електронния документ

Ревизионен акт №Р-22221718001754-091-001 от 09.01.2019г . Вещото лице е дало заключение на въпрос 1, че електронният подпис на Р. Г. Я. е бил валиден при подписване на ЗВР №Р-22221718001754-020-001 от 23.03.2018г, като подробно е показано в изследването в експертизата. На въпрос 2 е дадено заключение, че електронният подпис на Р. Г. Я. е бил валиден при подписване на Заповед за изменение ЗВР №Р-22221718001754-020-002 от 30.08.2018г, като подробно е показано в изследването в експертизата. На въпрос 3 е дадено заключение, че електронният подпис на Р. Г. Я. е бил валиден при подписване на Заповед за изменение ЗВР №Р-22221718001754-020-003 от 05.10.2018г, като подробно е показано в изследването в експертизата. На въпрос №4 е направено заключение, че електронните подписи на Т. Д. И. и Е. Д. Беков са били валидни към момента на подписването на електронния документ Ревизионен доклад №Р-22221718001754-092-001 от 07.12.2018г, като подробно е показано в изследването в експертизата. На въпрос №5 вещото лице дава заключение, че електронните подписи на Т. Д. И. и Р. Г. Я. са били валидни към момента на подписване на електронния документ Ревизионен акт №Р-22221718001754-091-001 от 09.01.2019г

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазвани ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма, съдът намира следното:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221718001754-020-001/23.03.2018г. /л. 29 от адм.д.8021/2019/ , издадена от Р. Г. Я., в качеството му на началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С..

За правомощията на Р. Г. Я. – функциите му на компетентен орган по възлагането на ревизии, са възложени на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК със заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С..

Със ЗВР №Р-22221718001754-020-001/23.03.2018г. е възложено извършването на ревизия на Б. С. П. за определяне на задълженията по чл.17 ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2012г. до 31.12.2015г.

ЗВР е изменена със заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221718001754-020-002/30.08.2018г. и №Р-22221718001754-020-003/05.10.2018г., представени на л. 23-28 от адм.д. 8021/2019г всички издадени от Р. Г. Я. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП - С..

ЗВР и тези за изменението ѝ са издадени от посочения орган чрез ИС "Контрол" като електронни документи, подписани с електронен подпис от посоченото длъжностно лице - Р. Г. Я.. От заповедта на директора на ТД на НАП следва, че посочения орган е компетентен да възлага ревизии.

За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад (РД) №Р-22221718001754-092-001/07.12.2018г. от органите по приходите, на които е възложено със ЗВР извършването на ревизията – Т. Д. И.- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, и Е. Д. Беков - старши инспектор по приходите.

РД е издаден от посочените органи по приходите чрез ИС "Контрол" като електронен документ и подписан с електронен подпис на 07.12.2018г. в 15:54 ч. от Т. Д. И. и на 10.12.2018г. в 9:40ч. от Е. Д. Беков – л. 45 от адм.д. 8021/2019г.

Въз основа на РД е издаден и оспорения по делото Ревизионен акт

(РА)№Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. , на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -ръководител на ревизията.

РА е издаден от посочените органи по приходите чрез ИС "Контрол" като електронен документ и подписан с електронен подпис на 09.01.2019г. в 13:47 ч. от Р. Г. Я. и на 09.01.2019г. в 13:18ч. от Т. Д. И.. РА е връчен лично на 21.01.2019г.

Следователно, ЗВР и заповедите за изменението ѝ, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани като такива от съответните органи по приходите, които документи са представени в съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната, съгласно чл. 184, ал. 1 ГПК, приложим субсидиарно на основание пар. 2 ДР ДОПК.

От представените доказателства за валидност на електронните подписи и за проверката на подписите, с оглед изготвеното и неоспорено от страните експертно заключение по допуснатата и назначена СТЕ съдът приема следното:

По реда на чл. чл.184, ал.1 ГПК вр. пар.2 ДР на ДОПК в писмен вид са представени информация за срока на валидност на сертификатите и за проверка на подписите , както и на магнитен носител - съответно от л. 59 до л. 69 от адм.д. №8021/2019г за възпроизведените на хартиен носител скрийншотовете от софтуер представляващи информация за удостоверението и за удостоверяване на квалифицирания електронен подпис, както и електронен носител съдържащ актовете на органите по приходите и посочените данни за подписите - л. 58 от делото.

Видно от обозначението на удостоверенията за електронните подписи – л. 59 – л. 69 от адм.д.8021/2019г, че са касае за удостоверение, издадено чрез В-Trust (В-trust operational qualified ca), което автоматично свързва издаването на удостоверението с услугите, предоставяни от Борика АД. Този доставчик е приел Политика и практика за предоставяна от "Борика" АД услуга за квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи и печати, достъпни на адрес В-Trust TSA (В-Trust Time Stamp (TS) Удостоверяващ Орган) (b-trust.bg) и, като значението на съдържащите се в удостоверенията за проверка термини и съкращения, са съответни на посочените в тези политики и практики. Видно от т.1"Обхват и употреба", този документ има характер на общи условия по смисъла на чл.16 от Закона за задълженията и договорите, при които доставчикът "Борика" АД предоставя услугата валидиране на квалифициран електронен подпис чрез услугата "В-Trust." на същия доставчик на удостоверителни услуги. В случая разпечатките касаят удостоверяване валидността на квалифицирани електронни подписи, към които са приложими изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар, и конкретно за квалифицирани удостоверителни услуги и отговаря на изискванията, предвидени в Приложение I, към които препраща чл.28, параграфи 1 и 2, и което удостоверение съгласно пар.2, буква г) следва да съдържа данни за валидиране на електронния подпис, които съответстват на данните за създаване на електронния подпис. Въз основа на данните от възпроизведените на хартиен носител скрийншотовете от специализирания софтуер за удостоверяване на подписите, и след извършен анализ на същите, обект на СТЕ, вещото лице дава заключение, че всички електронни подписи, обект на експертизата, са били валидни към момента на подписването електронните подписи от типа detached на подписалите ги лица. Следователно квалифицираните електронни подписи на органа по приходите, издал ЗВР и заповедите за нейното изменение, както и на органите по приходите, съставили ревизионния доклад и издали ревизионния акт, не са в противоречие с предоставените по делото удостоверения за КЕП на доставчика на удостоверителни услуги. За всеки от органите по приходите е установено, както че са разполагали с квалифицирани електронни подписи за

периода, в който е извършено подписването на процесните актове, като след анализ на разпечатките от софтуера за проверка на подписите върху всеки един от процесните актове е видно, че удостоверяването, че съдържанието „не всички удостоверения, подписали документа са валидни“, се отнася към момента на проверката за подписването му с КЕП, а не към момента на подписване на съответния акт. С оглед горното съдът приема, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 от ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 от ДОПК. Спорните задължения на жалбоподателя за процесните ревизирани периоди – 2013г, 2014г. и 2015г. са определени съгласно приложимите разпоредби на чл.122-124 от ДОПК.

Разпоредбата на чл.122 от ДОПК урежда набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Основната ѝ задача е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Тя е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство като създаде условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволят установяването на задълженията.

За да се приложи чл.122 от ДОПК при установяване на данъчните задължения, трябва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези случаи са уредени изчерпателно в чл.122, ал.1 от ДОПК, като доказателствената тежест за тяхното установяване е за органите по приходите. Респ. презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК е приложима само при доказаност на основанието по чл.122, ал.1 от ДОПК. Ако не се установи твърдяното обстоятелство по чл.122, ал.1 от ДОПК, то цялото производство е опорочено, тъй като не е допустимо издаването на ревизионен акт при прилагане на особения ред, ако не е налице основание за това.

Възражението на жалбоподателя за неправилно извършване на ревизия по реда на чл.122-чл.124 от ДОПК е неоснователно.Видно от мотивите на РА, визираните правни основания, съгласно които на жалбоподателя са определени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за спорните периоди, указват за провеждане на ревизия при особени случаи. Извършена е съпоставка на реализираните доходи с направените от жалбоподателя разходи. Материалният данъчен закон – ЗДДФЛ не съдържа норми, които да регламентират определяне на данъчна основа посредством съпоставка между реализирани доходи и направени разходи. Ревизията може да се извърши по общия ред ако се установят недекларирани доходи от конкретен източник. В последния случай се изследват както видът на източника и на конкретния доход, като съобразно това се определя дължимия данък. В случай, когато няма данни за конкретен източник на доход, останал необложен, а е установено, че лицето е разходвало повече средства от доказаните доходи, правилно приходните органи са приложили особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия данък. Взети са предвид относимите за жалбоподателя обстоятелства по чл.122, ал.2, т.1-16 от ДОПК, които биха дали възможност на ревизиращите да определят облагаемата основа по възможно най-достоверен начин. След като приходният орган е констатирал наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК, изготвил е и съответно е връчил на жалбоподателя уведомление, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения по чл.122 от ДОПК ред, дал е също така срок за представяне на доказателства и за вземане становище от жалбоподателя. С придружително писмо вх.№59-00-1167/01.11.2018г. П. е представил писмени обяснения, доказателства и декларации по чл.124, ал.3 от ДОПК за всеки от ревизираните периоди. Всички доказателства, в т.ч. събраните в хода на ревизионното производства са били обект на анализ от приходните

органи, в резултат на което са установени спорните задължения. Според съда правилно и съобразно доказателствата и извършените проверки в масива на НАП е извършен анализ при определяне на началната разполагаема сума в брой към 01.01.2012г, като са взети предвид всички относими факти и обстоятелства. Твърденията на жалбоподателя за предоставени суми от родителите на П. през 2010г. са взети предвид при определяне на началната разполагаема сума за 2012г /макар визираният период да не е предмет на обжалване в съда, тъй като в тази част РА не е потвърден от директора на дирекция ОДОП С./, както и останалите твърдения за получени суми от баби и дядовци, но са посочени като постъпления през годината. Съобразно събраните доказателства и извършените проверки ревизиращите са направили анализ при определяне на началната разполагаема сума в брой към 01.01.2012г, като е взел предвид всички факти и обстоятелства. Безспорно Б. П. е декларирал налични парични средства в размер 31 930,71лв, извършен е също така анализ на доходите, на извършените разходи за предшестващите периоди преди 01.01.2012г. Неоснователни са твърденията в жалбата, че не са кредитирани твърденията на жалбоподателя за получени на 25.03.2011г. парични средства в размер на 45 000лв от В. С. П. – баба на жалбоподателя. В РД приходните органи изрично са посочили, че приемат като достоверни тези твърдения на ревизираното лице, но част от тях в размер 41 639,29лв са предоставени като паричен заем на „БДС-КОРЕКТ“ ЕООД /те са получени от ревизираното лице и са били разходвани от него/ в периода 2011г, който период е предхождащ ревизираните периоди, съгласно приложен договор за заем, ПКО и разписка. Няма приложени доказателства за връщането на тази сума от търговското дружество на жалбоподателя, като остатъкът до 45 000лв е взет предвид при определяне на доказаната разполагаема сума към 01.01.2012г, като е взето предвид и придобиването на дружествените дялове в „БСД-Корект“ ЕООД през 2011г. за 5000лв. Горното се отнася и за твърденията за получените суми от бабата и дядото на жалбоподателя в размер 60 000лв през 2012г. Визираната сума правилно е отнесена като получена през годината, а не към началната разполагаема сума към 01.01.2012г, което по същество не променя крайната съпоставка на постъпленията през годината с извършените разходи.

Ревизиращият екип е извършил проверки в информационните масиви на НАП и не е тълкувал във вреда на жалбоподателя липсата на постъпили в отговор на връчени ИПДПОЗЛ до лицата, предоставили заеми и парични средства на жалбоподателя доказателства.

Правилно не е кредитирана декларацията за получени през 2009г. парични средства в размер на 10 000лв от Н. Б.. Декларацията не съдържа информация за вида и характера на сумата, нито сочи основанията за нейното предоставяне и произхода на средствата. При представяне на декларацията за първи път пред Директора на дирекция ОДОП С., преди постановяване на Решение №628 от 09.04.2019г. е била извършена справка в база данни на НАП за подаване на годишни данъчни декларации и други декларации за осигуряване на Н. Б., като от проверките е установено, че за годините от 2006г до 2008г за лицето няма подавани декларации за получени доходи и дължими осигурителни вноски. Следователно правилна е преценката, че не е доказано лицето да е разполагало със сумата от 10 000лв, която да предостави на жалбоподателя. При определяне на годишната данъчна основа за данъка върху доходите на физическото лице ревизиращите органи са изготвили таблица, включваща съпоставка за съответствие между направените от задълженото лице разходи и/или получените от него доходи, като в нея са включени всички относими доходи и разходи, които са установени при съобразяване с доказателствата, събрани в хода на ревизията.

При ревизията, въз основа на приобщена от предходна проверка хронологична справка на счетоводна сметка 492 Сметка на собственика, са налице установени с писмени доказателства разходи в брой, които представляват предоставени за периодите от 2013г. до 2015г. от жалбоподателя в касата на управлявано от него дружество „БСД-Корект“ ЕООД, доколкото ревизиращото лице е едноличен собственик на капитала. В писмени обяснения по връчено

искане №Р-22221718001754-040-001/09.10.2018г. лицето е представило документи за получени суми от негови родители и е дало пояснение, че сумите следва да бъдат взети като доказателства за произход на паричните средства, предоставени на търговското дружество за оборотни средства. Т.е физическото лице в качеството му на управител и на едноличен собственик на капитала на ТД „БСД-Корект“ ЕООД е финансирал дейността на дружеството чрез допълнителни парични вноски по реда на чл.134, ал.1 от ТЗ. По делото е приложена аналитична справка – хронология на сметка 492 Сметка на собственика за период 01.01.2012г-30.09.2015г. От нея се установява, че е извършвано финансиране на дружеството със суми с основание „захранване на каса“. Осчетоводяванията са направени по дебита на сметка 501 Каса и по кредита на сметка 492. Този документ е представен и от търговското дружество при извършената му проверка. Същевременно в хронологичната справка на сметка 492 няма записи за върнати на собственика пари през 2012г. и 2013г, като твърденията, че пари са връщани на П. и през 2011г остават недоказани, тъй като не се подкрепят от събраните доказателства и от факта, че едва на 20.11.2012г. лицето става собственик на капитала на дружеството.

Предвид горното, констатираните обстоятелства по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК са надлежно установени и доказани от органите по приходите, следователно правилно е приложението на чл.122, ал.2 от ДОПК за целите на определянето на данъчната основа.

Според съда правилно са определени началните разполагаеми суми в брой за 2013г. – сума в размер 57920,53лв, а за 2014г. и за 2015г. е прието нулево салдо, предвид установения за 2013г. и 2014г. недостиг на парични средства. При определяне на годишната данъчна основа за данъка върху доходите на физическото лице за 2013г. е изготвена таблица, включваща съпоставка за съответствие между направените от задълженото лице разходи и/или получени доходи, като в нея са включени всички относими доходи и разходи, установени с оглед събраните в хода на ревизията доказателства. За 2013г. при начална разполагаема сума в размер на 57 920,53 лв като доходи приходните органи правилно са приели 5400лв предоставени средства от неговия баща за издръжка, получени парични средства от неговата майка в размер 27000лв или общо постъпления за 2013г е определена сума в размер 32400лв. Като разход са отразени суми за издръжка и живот в размер 5400лв, платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др /погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1944лв и предоставени средства за финансиране дейността на „БСД –Корект“ ЕООД в размер на 102 894лв или общо разходи в размер 110 238. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2013г са в размер 431,40лв, като в края на ревизирания период същите възлизат на 1 438,30лв. След съпоставка на сбора от така получените парични постъпления с сбора от направените разходи правилно е установено превишение на извършените разходи над получени доходи – недостиг в размер на 17024,37лв. Правилно същият е приет за укрити доходи по смисъла на чл.122, ал.1, т.7 ДОПК а размерът му – за данъчна основа за облагане на данъчен период 2013г, като върху така определената данъчна основа правилно е установен размер на дължимия данък, възлизащ на 1 702,44лв и са определени лихви за забава в размер на 811,73лв.

За 2014г. при начална разполагаема сума в размер на 0лв като доходи за периода, правилно ревизиращият екип е приел 5400лв, предоставени от неговия баща за издръжка и живот, и получени парични средства от неговата майка в размер 35000лв или общо доходи за 2014г. в размер 5400лв, платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинги и др /погасителни вноски по банков кредит/ в размер 1944лв и предоставени средства за финансиране на дейността на дружеството в размер на 357500 или общо разходи в размер 364844лв. наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2014г. са в размер на 1438,30лв, а в края на периода в размер на 2615,40. След съпоставка на сбора на получените постъпления и сбора на направените разходи приходните органи установяват превишение на

извършените разходи над паричните постъпления – недостиг в размер на 325621,10лв, който е приет за укрити доходи по смисъла на чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК, като размерът му за данъчна основа за облагане за данъчен период 2014г. Върху така определената данъчна основа е установен размер на дължим данък, възлизащ на 32 562,11лв и са определени лихви за забава в размер на 12 217,14лв.

За 2015г. при начална разполагаема сума в размер на 0лв като постъпления за периода ревизиращите приемат 5400лв представени от неговия баща за издръжка и живот или общо постъпления 5400лв. Като разходи са отразени суми за издръжка и живот в размер на 5400лв, платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинг и др /погасителни вноски по банков кредит/ в размер на 1944лв, разходи за придобивания на недвижимо имущество в размер на 9900лв и предоставени средства за финансиране на дейността на търговското дружество „БСД-Корект“ ЕООД в размер на 75000лв. Общо са изчислени разходи в размер на 92244лв. Наличните парични средства в банкови сметки в началото на 2015г. са в размер на 2615,40лв, а в края на периода са в размер на 12621,24лв. След съпоставка на сбора от получените доходи и сбора от направените разходи приходните органи установяват превишение на извършените разходи над получените доходи-недостиг в размер на 96849,84лв, който недостиг е приет за крити доходи по смисъла на чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК, а размерът му – за данъчна основа за облагане за данъчен период 2015г. Върху така определената данъчна основа е установен размер дължим данък в размер на 9 684,99лв и са определени лихви за забава в размер на 2 647,62лв

Въз основа на анализ на хронологичните записвания по сметка 492 Сметка на собственика, именно установените с РА задължения са изменени от Директора на Дирекция ОДОП С.. От отразените в хронологичен ред обороти по сметка 492 за периода от 01.01.2014г до 31.12.2014г е видно, че от жалбоподателят са предоставени средства за захранване на каса общо в размер на 146000лв . Представените средства за финансова помощ на дружеството за периода от 01.01.2015г до 31.12.2015г са в размер 43500лв, като за времето от 01.01.2012г до 30.09.2015г на същото са върнати парични средства в общ размер на 14000лв. Съгласно хронологичната справка на сметка 492, налични по делото и направените в нея записи, това е станало в периода от 31.07.2015г до 30.09.2015г. Предвид горното Директорът на дирекция ОДОП правилно е прието, че при анализа на направените разходи за 2014г и 2015г. не следва да се вземе предвид посочената от приходните органи предоставена финансова помощ за 2014г в размер 357500лв и в размер 75000лв за 2015г, а сумата в размер на съответно 146000лв за 2014г и в размер на 43500 за 2015г. Предвид казаното, че през 2015г на жалбоподателя са върнати парични средства в размер на 14000лв, същите трябва да намерят отражение като приходи в колона 3 на таблицата за съпоставка и съответствие между стойността на имуществото на жалбоподателя и извършени от него разходи за 2015г.

В настоящото производство, както и при предходното гледане на делото жалбоподателят не представя доказателства, които да оборят записите от счетоводна сметка 492 Сметка на собственика, в жалбата няма конкретни оплаквания и насрещни фактически твърдения. При липса на друг съдружник в „БСД-Корект“ ЕООД необосновано е друго лице да бъде прието като предоставило средствата, набирани по кредита на сметка 492 Сметка на собственика, предвид горното правилно и обосновано тези суми са поставени в разходната част на съпоставката на имуществото на лицето.

Предвид гореизложеното данъчната основа за облагане, определена по реда на чл122 от ЗОПК за 2013, 2014 и 2015г. според съда е формиран при спазване на изискванията на ДОПК и при отчитане на обстоятелствата по чл.122, ал.2 и същия правилно е потвърден за 2013г. и изменен за 2014г и 2015г при отчитане на обстоятелството за точен размер на предоставени суми през 2014г и 2015г за финансова помощ от П. на представляваното от него търговско дружество, съответно върнати през 2015г суми от дружеството на жалбоподателя.

По отношение възражението в жалбата за изтекла давност, съдът намира същото за неоснователно. Най-ранният данъчен период, предмет на разглеждане от съда е 2013г. Задълженията по чл.17 от ЗДДФЛ за този период се декларират и плащат в срок до 30.04.2014г, поради което давността за тях започва да тече от 01.01.2015г. и ще изтече на 01.01.2020г /съгл. чл.67, ал.5 от ЗДДФЛ вр.чл. 171, ал.1 от ДОПК/. Ревизионното производство е започнало със ЗВР №Р-22221718001754-020-001 от 23.03.2018г, връчена на ревизираното лице на 07.06.2018г, с което на основание чл.172, ал.1, т.1 от ДОПК давностният срок се спира до издаване на РА, но за срок, не повече от 1 година. РА е издаден на 09.01.2019г, в рамките на срока, за който е допустимо спиране. С издаване на РА срокът се смята за прекъснат на основание чл.172, ал.2 от ДОПК, съответно започва да тече нов давностен срок. РА е обжалван, предвид което той е спрял да тече от момента на подаване на жалбата по реда на чл.152 от ДОПК /съгл. чл.172, ал.1, т.4 от ДОПК/, а тя е подадена на 04.02.2019г, когато започналият да тече на 09.01.2019г нов 5-годишен давностен срок все още не е изтекъл. Обжалването на РА продължава и към настоящия момент в рамките на висящо съдебно производство, поради което възражението за давност е неоснователно. По аргумент от по-силното основание, аналогичен е извода на съда и относно давностния срок за задълженията за 2014 и 2015г. Не е налице и хипотезата на чл.171, ал.2 от ДОПК за изтекла абсолютна погасителна давност.

Следователно жалбата на Б. П. срещу процената по делото потвърдена от Директора на дирекция ОДОП С. част на РА, с което са установени допълнителни задължения в общ размер на 24 759,01лв /от които за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2013, 2014 и 2015г. в размер на 18 249,53лв и лихви 6 509,01лв/ следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски се явява основателна. Постъпило е възражение от страна на жалбоподателя за прекомерност, което е направено след с.з, поради което се явява недопустимо и като такова не подлежи на разглеждане от съда. На основание чл.226, ал.3 от АПК на ответника следва да се присъдят разноските за водене на делото във ВАС. На НАП следва да бъдат присъдени сторените от Директора на Дирекция ОДОП С. по делото разноски в размер 14 166,54 по списък, а именно 477,03лв държавна такса за касационно обжалване, 2318,87лв юрисконсултско възнаграждение за адм.д.№8021/2019г. на АССГ, дължимо на осн. чл.161, ал.1 от АПК и изчислено съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 09.07.2014г за минималните размери на адвокатските възнаграждения, 5420,32лв за юрисконсултско възнаграждение за адм.д. №7978/2022г по описа на ВАС, дължимо на основание чл.161, ал.1 от ДОПК и изчислено съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери, изм. и доп.ДВ бр.88/04.11.2022г., 30лв. д.т. за частната жалба, 5420,32лв юрисконсултско възнаграждение за адм.№6962/2023г. на АССГ, дължимо на основание чл.161, ал.1 от ДОПК и изчислено съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изм. и доп. сДВ бр.88 от 04.11.2022г и 500лв депозит за СТЕ по адм.д.№6962/2023г.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК и чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. П., ЕГН [ЕГН] против Ревизионен акт № Р-22221718001754-091-001/09.01.2019г., на органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] за установени задължения по ЗДДФЛ за ревизиран период 2013г в размер на 1 702,44лева и съответните лихви, за 2014г. в размер на 11412,11 лева и съответните лихви и за

2015г в размер на 5 134,98 лева и съответните лихви, потвърден и изменен с Решение № 628/09.04.2019г. на директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Националната агенция по приходите.

ОСЪЖДА Б. С. П. ЕГН [ЕГН] да заплати на НАП сумата от 14 166,54 /четиринадесет хиляди сто шестдесет и шест лева и 54ст/ разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: